

Gesprek met **Rachmaninoff.**

Een interview, waarbij één bepaald persoon een geheelen kring interviewers de gelegenheid geeft hem vragen te stellen blijft steeds een vrij oppervlakkige kennismaking, omdat door het groote aantal vragers de gelegenheid tot eenig dieper en persoonlijker contact van te voren is afgesneden.

De beroemde Russische componist Serge **Rachmaninoff**, die thans in onze stad vertoeft, heeft hedenochtend een aantal persvertegenwoordigers in het Hotel des Indes ontvangen en vragen beantwoord.

Rachmaninoff is een opvallend lange verschijning, slank en correct. Hij heeft als men met hem praat iets dat zeer sterk aan onzen premier, Exc. Dr. Colijn herinnert. Zijn profiel, zijn rustige, bedachtzame manier van praten en zijn droge humor deden ons telkens aan den minister-president denken. En bij het weggaan waren er vele collega's, die de opmerking maakten: „Hij lijkt op dr. Colijn”.

Het gesprek ging uitsluitend over muziek, over Rachmaninoff's oeuvre, over zijn werken, zijn leven in Amerika en des zomers op zijn landgoed in Zwitserland, over de 20 jaren dat hij nu al buiten Rusland zwerft (sinds de Sovjet revolutie) enz. enz. Telkens verraste hij met geestige antwoorden. Op de vraag hoe hij over een bepaalde theorie van een bepaalden meester dacht antwoordde hij: Daar denk ik nooit over.

„Welke biografie over u vindt u zelf de beste”

„Wel, bestaan er dan biografieën over mij?”

Er werd een titel en auteur genoemd. In de inleiding wordt geschreven, dat **Rachmaninoff** het boek gedictieerd zou hebben”.

„Ik zal het niet ontkennen. Maar dan moet ik onder het dicteeren beslist niet geheel helder geweest zijn”.

„Speelt u moderne muziek?”

„Nee, niet verder dan Debussy en Ravel.”

„Waarom niet verder?”

„Ja waarom denkt u? Ik begrijp ze niet. Ik ben er te dom voor.”

Op een vraag hoe hij dacht over een bepaald tempo in een bepaalde compositie antwoordde **Rachmaninoff**:

„Tempi zijn er om verkeerd genomen te worden. Ik heb in Londen op een concert gespeeld en had tempi bij Beethoven verkeerd genomen. Maar er was ook een compositie van **Rachmaninoff** gespeeld en daarvan had ik ook het tempo verkeerd genomen, schreef een criticus. Er zijn menschen, die werkelijk alles beter weten”.

Conversation with Rachmaninoff.

An interview in which a specific person gives an entire circle of interviewers the opportunity to ask him questions always remains a rather superficial introduction, because the opportunity for any deeper and more personal contact is cut off in advance by the large number of questioners.

The famous Russian composer Serge Rachmaninoff, who is currently staying in our city, received a number of press representatives at the Hotel des Indes this morning and answered questions. Rachmaninoff is a strikingly tall figure, slender and proper. When one speaks with him, there is something about him that strongly reminds one of our Prime Minister, Exc. Dr. Colijn. His profile, his calm, thoughtful manner of speaking, and his dry humour reminded us time and again of the Prime Minister. And upon leaving, there were many colleagues who remarked: "He looks like Dr. Colijn."

The conversation was exclusively about music, about Rachmaninoff's oeuvre, about his works, his life in America and in the summers at his estate in Switzerland, about the 20 years he has now been wandering outside Russia (since the Soviet revolution), etc., etc. Time and again he surprised with witty answers. To the question of what he thought about a certain theory by a certain master, he replied: I think I never talk about that. "Which biography about you do you personally find the best?"

"Well, are there biographies about me then? "

A title and author were mentioned. In the introduction, it is written that Rachmaninoff supposedly dictated the book. "I won't deny it. But then I definitely must not have been completely clear in dictating it."

"Do you play modern music?"

"No, not further than Debussy and Ravel."

"Why not go further?"

"Yes, why do you think? I don't understand them. I'm too stupid for it."

When asked how he felt about a particular tempo in a particular composition, Rachmaninoff answered:

"Tempi are there to be taken wrong. I played at a concert in London and took the tempi wrong for Beethoven. But a composition by Rachmaninoff was also played, and I took the tempo wrong for that too," wrote a critic. "There are people who really think they know it all."

[Translation: Google]